

Pensioen van het auditvak?

9 november 2017

Hans Kramer

Het is dan toch zover. Het is 2031 en als een van de laatsten van mijn generatie mag ik, na 45 jaar te hebben gewerkt, nog officieel met pensioen. Heel opmerkelijk aangezien werken nu, in 2031, een hele andere betekenis heeft gekregen dan het zo'n vijftien jaar geleden had. In ons dagpatroon is het zodanig verweven dat het volgens de medici echt ongezond is om acuut te stoppen. Vergelijk het maar met ontspanningshoofdpijn waar veel mensen aan lijden, legde de bedrijfsarts uit: een terugslag die volgt als in het weekend de stress van het dagelijkse werk opeens wegvalt. Of denk aan soldaten die terugkomen van een missie. Om posttraumatisch stresssyndroom te voorkomen worden zij voor een korte periode gestationeerd in een vakantieresort alvorens terug te keren in hun vaste woon- en leefomgeving. Aangezien de duur van dergelijke missies korter was dan de periode van een arbeidsleven krijgen aanstaande pensionado's het dringende medische advies om met hun partner een jaar op een eiland te bivakkeren, dat geen connectiviteit met de buitenwereld kent.

Dit leek ons, net zoals de overige koppels zwaar maar is buitengewoon goed bevallen. Nooit geweten dat je dagelijkse leven veel minder energie kost als je eenvoudig kunt focussen op iets waar je mee bezig bent. Ook heb je veel meer tijd over – had ik dit maar 45 jaar eerder geweten.

Terug in ons oude huis valt het ons niet mee om de draad weer op te pakken. Het werk is weggesleten uit ons dagelijks leefpatroon maar meedraaien in de maatschappij betekent fors aanpoten. Het tempo ligt hoog en veranderingen gaan snel. Terwijl we nog aan ons ontbijt zitten, zwaaien we de brugpiepers van de burens uit. Zij gaan dit jaar voor het eerst naar de middelbare school. Uiteraard met hun eigen elektrische auto aangezien auto's autonoom rijden zodat de leeftijd voor het rijbewijs is verlaagd tot 12 jaar.

Ofschoon wij gedurende het jaar op het eiland goed medisch zijn begeleid moeten wij toch naar de huisarts. Die zal de chip implanteren met ons complete medische dossier. Wel zo praktisch en gemakkelijk toegankelijk. Vreemd om te bedenken dat privacy vijftien jaar geleden zo'n hot issue was – het onderwerp is nu al lang een gepasseerd station. Mij kan het zeker niet boeien, want door verzekeringsmaatschappijen en supermarktketens toe te staan mijn data te analyseren bespaar ik op de diensten en producten die ik van

hen afneem. Op de achtergrond liften allerlei mij onbekende bedrijven mee die me straks ongetwijfeld al even nuttige diensten zullen gaan leveren, gebruikmakend van mijn persoonlijke gegevens.

Aan ons huis zijn we gehecht en we willen erin blijven wonen, maar het is geen recente nieuwbouw. Hierdoor is het nog niet energieneutraal en moeten we gaan inschatten hoeveel CO₂ certificaten we gaan kopen om energie van het net te mogen betrekken. Daarnaast moeten we ervoor gaan zorgen dat het huis voor alle relevante zaken aan internet wordt gekoppeld. Dit is relatief eenvoudig want de software die dit ondersteunt herstelt zelf eventuele fouten. De reden hiervoor is simpel. Je mag dan wel een van de laatsten zijn die met pensioen gaan, fysieke thuiszorg door mensen mag niet meer vanwege Arbowetgeving en door ruimtegebrek in ons land kennen zieken- en verzorgingstehuizen alleen nog een dagbehandeling. Verder herstel dient in je eigen omgeving plaats te vinden. Big Brother, het ziekenhuis, houdt je hierbij op afstand, ongemerkt in de gaten.

Maar ik moet me haasten want het exitinterview begint, een van mijn laatste activiteiten voordat mijn dienstverband eindigt en mijn pensioen aanbreekt. Een goed initiatief: op deze manier wil mijn werkgever mijn kennis en ervaring borgen. Telefoneren of Skypen is zó 2017 en doen we niet meer. Het 3D-hologram van een collega van HR neemt naast mij plaats op de bank, vaststellend dat ik voor een groot gedeelte van mijn werkzame leven IT-auditor ben geweest. Hologram's eerste vraag is dan ook: 'Hoe zie je de toekomst van het IT-auditvakgebied?' Kijkend naar het hologram naast mij op de bank draai ik denkbeeldig nogmaals de film van onze integratie af na terugkomst van het eiland en val stil. Tja... IT is overal. Ik ga dan met pensioen. Ons IT-auditvak zeker niet.

Ing. J. (Hans) C.L. Kramer RE | Manager Datacentre High Availability Infrastructure & Application Operations

Hans Kramer heeft gedurende 13 jaar de functie van zowel in- als extern IT-Auditor uitgeoefend. Sinds oktober 2012 is Hans Manager Datacentre High Availability Infrastructure & Application Operations met als belangrijkste klant de afdeling Asset Optimisation & Trade van energieleverancier Vattenfall.